

- I.** Wij gaan verder met de preekserie Route 66 waarin wij elk Bijbelboek in vogelvlucht gaan bekijken om 1) Jezus erin te ontdekken, 2) om de belangrijkste levenslessen eruit te halen, en 3) om Gods Woord beter te leren kennen zodat wij God beter gaan leren kennen waardoor ons geloof zal groeien. Vanmorgen kijken wij naar het 7^e Bijbelboek Richteren.
- II.** Het Bijbelboek hiervoor, het 6^e boek, Jozua duidt in het O.T. een overgang aan. Zoals bijvoorbeeld Handelingen de brug vormt tussen de vier Evangelien en de rest van het N.T., vormt Jozua een brug tussen de eerste vijf boeken, de Torah en de rest van de geschiedenis van Israël.
- A.** Mozes schreef de eerste vijf boeken, genoemd de Torah en deze vijf boeken gaan in grote lijnen over het formeren van de natie, Israël.
- i.** In Genesis 12 koos en riep God Abram, en vanaf dat moment zien wij dat de focus op het formeren van Israël ligt.
- a.** God belooft Abram nageslacht, een land, een natie, én dat door zijn nageslacht alle volkeren gezegend zullen worden, namelijk door Jezus Christus die van hem zal afstammen.
- b.** En als we vervolgens door Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium heen gaan, dan zien wij dat Israël inderdaad door God geformeerd wordt.
- B.** Jozua gaat over het in bezitnemen van het beloofde land. En in het boek Jozua zagen wij dat het Jozua inderdaad gelukt is óm het land te veroveren.
- III.** In het boek Richteren zien wij vervolgens de geschiedenis van Israël nadat Jozua het beloofde land heeft veroverd en het beslaat een periode van ca. 350 jr; dus vanaf het sterven van Jozua tot aan de tijd van de laatste richter, de profeet Samuël.
(1 Samuel 7-8)
- A.** Deze profeet, Samuël, die wij in de 9^e en 10^e Bijbelboeken tegen gaan komen heeft de gebeurtenissen in Richteren verzameld, maar hij heeft ze niet in chronologische volgorde opgeschreven. Hij heeft de vertelling vastgelegd om ons inzicht te geven tot de gevolgen van de zonden die Israël zijn begaan. De strekking van de vertelling is dus het gevolg van zonden; waar wij, anno 2020 veel van kunnen leren.

B. In het verslag komen wij 13 richteren tegen, althans 12 officiële richteren, die door God aangesteld waren en één niet. Het is aan jullie om die ene te vinden.

C. Deze richteren waren door God geroepen en aangesteld om het volk Israël te verlossen uit de ellende waarin zij door eigen toedoen verkeerde.

i. Een richter was dan niet slechts een leider over de gemeenschap, maar meer een redder, een verlosser. En je ziet herhaaldelijk voorkomen in dit boek dat het volk zondigt, dat het vervolgens in ellende verkeerd, dat het vervolgens God aanroept en dat God dan een richter aanstelt om het volk te redden, te verlossen.

IV. Richteren geeft een van de meest duistere tijden van de geschiedenis van Israël weer. En alles dat wij in Richteren lezen moet gezien worden door de lens van het laatste vers van het boek. Dit is de opsomming van Samuël van deze periode in de geschiedenis van Israël.

Richteren 21:25 – “In die dagen was er geen koning in Israël: eenieder deed wat juist was in zijn ogen.”

A. Dit vers is de sleutel om het hele boek Richteren te kunnen snappen. Als je wil begrijpen waarom de dingen in Richteren gebeurden die gebeurden, dan moet je weten dat er in die dagen geen koning in Israël was en dat eenieder deed wat juist was in zijn ogen, oftewel, de mensen verwierpen het Woord van God en de autoriteit van God.

i. Dat er in die dagen geen koning in Israël was betekende dat de mensen absoluut niet wilden dat de God van de Bijbel heerschappij over hen voerde. Zij wilde zich niet onderwerpen aan het gezag en de autoriteit van de God die hen heeft gered.

ii. Zij wilde niet dat Gods Woord of Gods wet bepaalde hoe zij moesten leven. Daarentegen bepaalde zij zelf wat goed was, wat juist was, wat waar was.

iii. En het verhaal van Richteren zal ons laten zien wat het effect is van de zonde van het verwerpen van Gods Woord, Gods Wet en Gods autoriteit.

V. Alhoewel de gebeurtenissen in Richteren zo'n 3.000 jaar geleden plaats vonden is Richteren juist nu, anno 2020 zeer toepasselijk. Daarom is het goed om naast de korte

samenvatting van vandaag het hele boek aandachtig en met pen en papier in hand te lezen. Want de filosofie dat ten grondslag lag aan de tijd van de richteren is dezelfde filosofie dat men vandaag de dag aanhangt en bepaalt.

A. 'Er is geen koning en eenieder doet wat juist is in zijn/haar ogen' is de filosofie van de dag.

VI. Aan het begin van de 20^e eeuw bedacht Frans filosoof, Jean Paul Sartre de term existentialisme om het filosofisch standpunt te beschrijven dat gestalte moest geven aan Europa.

A. Deze filosofie kwam voort uit het denken van Søren Kierkegaard en Friedrich Nietzsche, beide filosofen uit de 19^e eeuw.

B. Geen van beide geloofde in een persoonlijke God en waren sowieso tegen het Bijbels Christendom. Nietzsche proclameerde zelfs dat God dood was. Zij trachtte een filosofie op te stellen dat God en Zijn normen geheel buiten beschouwing hielden, precies zoals: 'er is geen koning in Israël'.

C. Veel van hun filosofie, existentialisme komt voort uit relativisme dat in principe aangeeft dat er geen absolute waarheid is, zoals de Bijbel ons dat wel leert.

i. Relativisme beweert dat ethische en morele waarheid afhangt van de persoon die zich daaraan houdt. Zaken zoals waarheid, het juiste en het goede is afhankelijk van de persoon of van de situatie.

a. M.a.w. wat voor mij goed is wil nog niet zeggen dat het goed voor jou is, of wat voor jou juist is wil nog niet zeggen dat het voor mij juist is. Wij kunnen het nooit echt weten, want waarheid is relatief, moraliteit is relatief, individuen en situaties bepalen het.

b. Dit is niet nieuw, dit is zelfs niet van de 19^e of 20^e eeuw. Door de millennia heen hebben mensen zo gedacht.

D. En wat deze existentialisten beweerde is dat ieder individu, dus niet de maatschappij, en zeer zeker niet de Bijbel, zelf verantwoordelijk is om de betekenis van zijn/haar leven te bepalen.

i. Jij als mens bepaalt wat een volaan leven is en jij alleen hebt daar de controle over.

aan Zijn autoriteit; zij wilde doen wat goed was in hun eigen ogen.

ii. Dit is echt niet de filosofie van de moderne mens. Het is niet zo dat de mens van vandaag dusdanig geëvolueerd is dat hij/zij God niet langer nodig heeft. Nee, het is een *zondig* mens die God buiten beschouwing wil laten zodat hij/zij kan doen en leven zoals hij/zij wil.

iii. En het is dezelfde filosofie dat heerste onder de Israëlieten in het boek Richteren.

a. Richteren zal ons laten zien wat er met een bevolkingsgroep, een cultuur of een natie gebeurt die dit soort filosofie aanhangt en die God verwerpt.

b. Als je Richteren bestudeert dan zal je zien dat deze 350 jaar in de geschiedenis van Israël de meest duistere jaren van Israël zijn geweest. En dit omdat zij gewoon deden waar zij zelf zin in hadden.

VII. Richteren verdeelt zich mooi in drie delen:

A. Hoofdstukken 1-2 geven ons een inleiding.

B. Hoofdstukken 3-16 vormen het verhaal van de richteren.

i. Hierin zullen we de 12 verlossers zien die Israël uit haar gebondenheid redt; gebondenheid als gevolg van haar existentialisme.

C. Hoofdstukken 17-21 geven ons een slotwoord.

i. Waar hoofdstukken 3-16 ons laten zien hoe Israël moet boeten en moet lijden vanwege haar zonden, laten hoofdstukken 17-21 ons zien waarom. In deze laatste hoofdstukken zien wij de interne verdorvenheid van Israël.

Richteren 1:1-3 – “¹Het gebeurde na de dood van Jozua dat de Israëlieten de HEERE vroegen: Wie van ons zal het eerst optrekken tegen de Kanaänieten om tegen hen te strijden? ²En de HEERE zei: Juda zal optrekken. Zie, Ik heb dat land in zijn hand gegeven. ³Toen zei Juda tegen zijn broeder Simeon: Trek met mij op naar het gebied dat mij door het lot toeviel, en laten wij tegen de Kanaänieten strijden. Dan zal ook ik met u optrekken naar het gebied dat u door het lot toeviel. Zo trok Simeon met hem op.”

I. De reden dat de stam van Simeon met de stam van Juda optrok is omdat hun landgebieden aan elkaar grensde. Dus zij vochten samen tegen de Kanaänieten.

II. Vergeet niet dat Jozua het land veroverd heeft en dat hij het land onder de stammen verdeeld heeft. Nu is het zaak voor iedere stam om hun toegewezen land in bezit te nemen.

A. De halve-stam van Manasse, de stam van Gad en de stam van Ruben kozen de oostzijde van de Jordaan rivier wat eigenlijk al een foute keus was omdat zij zich van de rest van Israël hadden afgezonderd en ook van God. Ook de overige 9,5 stammen begonnen hun landgebieden in bezit te nemen.

B. Wat deze inleiding ons vooral laat zien is dat ieder stam gefaald heeft in het vervullen van Gods opdracht om de vijand geheel uit het land te verdrijven.

i. God had hun duidelijk gemaakt dat zij de vijand geheel moest verdrijven, want als zij dit niet deden dan zou de vijand, wiens levenswijze niet die van God is, hun verleiden waardoor zij uiteindelijk God zullen gaan verwerpen. En de eerste twee hoofdstukken laten ons zien dat iedere stam compromissen sloot en Gods opdracht niet geheel gehoorzaamde.

Richteren 1:19 – “En de HEERE was met Juda, zodat hij de bewoners van het Bergland verdreef. **Het lukte hem echter niet de bewoners van het dal te verdrijven, omdat zij ijzeren strijdwagens hadden.**”

I. Dit is natuurlijk absurd want God had Israël toch uit Egypte gered en verlost? Egypte had toch ook honderden strijdwagens! Sterker nog, kijk wat Mozes in Deuteronomium namens God aan Israël beloofd:

A. Deuteronomium 20:1 – “Wanneer u ten strijde trekt tegen uw vijanden, en u ziet paarden en strijdwagens, een volk dat groter is dan u, wees dan niet bevreesd voor hen. Want de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte heeft geleid, is met u.”

i. Het was dus puur ongeloof en ongehoorzaamheid aan Gods gebod dat Juda de bewoners van het dal niet had verdreven.

B. God was niet veranderd. Voor God was dit een kleinigheid, maar Hij vereiste de gehoorzaamheid van Juda om dit voor Juda te doen.

i. Maar in plaats van dat Juda God gehoorzaamde en de zegen daardoor ontving hadden zij zoiets van: **dit is veel**

te moeilijk, wij kunnen dit niet, dit is niet realistisch, dit is te veel van ons gevraagd, enz. En uiteindelijk had dit voor Juda ernstige gevolgen.

Richteren 1:21 – “Maar de Benjaminiten hebben de Jebusieten, die in Jeruzalem wonen, niet verdreven. De Jebusieten wonen tot op deze dag met de Benjaminiten in Jeruzalem.”

Richteren 1:27 (aangepast) – “Manasse verdreef de inwoners van Beth-Sean en de bijbehorende plaatsen niet, en evenmin die van Taänach, van Dor, van Jibleam, van Megiddo en de bijbehorende plaatsen; de Kanaänieten wilden in dit land blijven wonen.”

I. Juda zei dat zij het niet konden, Benjamin en Manasse hebben het gewoon niet gedaan. En als je ziet waarom niet dan zie je dat de Kanaänieten in het land wilde blijven wonen.

A. Dus, ja ze wilde deze dingen uit hun leven, maar omdat het te moeilijk was en omdat de vijand hardnekkig was gaven zij toe. Zij sloten compromissen met de vijand!

B. 8 van de 9,5 stammen falen om Gods gebod te gehoorzamen doordat zij compromissen sloten met de vijand. En het gevolg daarvan is te zien in vs. 28:

i. Richteren 1:28 – “Toen Israël echter sterker werd, gebeurde het dat het de Kanaänieten herendienst oplegde, maar het verdreef hen niet helemaal.

ii. Israël dacht dat het slim was om de Kanaänieten tot hun slaven te maken zodat de Kanaänieten al het rot werk voor Israël zou doen.

a. Dit gebeurde toen Israël echter sterk was. Israëls kracht zat niet in haar strijdmacht of in haar slimheid of in haar spierballen, nee haar kracht kwam voort uit haar relatie met de levende God van de Bijbel.

iii. Wat nu, als Israël ineens die kracht verloor, wat als zij hun relatie met God liet afzakken, wat nu als Israël God links liet liggen? Dan zouden de Kanaänieten Israël niet langer dienen, maar dan zou Israël slaaf worden van de Kanaänieten.

a. Dus, toen Israël compromissen sloot in haar relatie met de Heere en zonde toeliet in hun leven, verloor Israël haar kracht en toen zij geestelijk zwak werd, werd zij de slaaf van Kanaän.

- 1. Romeinen 6:16a** – “Weet u niet dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt:”
- 2.** M.a.w. wanneer wij zonden in ons leven toelaten en als wij dan denken dat die zonde ons van dienst is, dan is het slechts een kwestie van tijd voordat wij die zonde gaan dienen.
- 3.** En dat is wat er met Israël gebeurde doordat zij compromissen met de zonde hadden gesloten. En kijk wat het gevolg daarvan was:

Richteren 2:10 – “Toen ook heel die generatie (van Jozua) met zijn vaders verenigd was, stond er na hen een andere generatie op, die de HEERE niet kende, en evenmin de daden die Hij voor Israël verricht had.”

- I.** Samuël wijst ons erop dat zolang Jozua en degenen die naast Jozua de Heere dienden nog leefde, Israëls relatie met God goed was; zij gehoorzaamde God en genoot van Gods zegen.
 - A.** Maar op het moment dat die leiders en die generatie stierven, viel de volgende generatie van God weg. En dit is altijd het geval van dit soort compromissen.
 - i.** Een voorganger in de V.S. zei dat de kerk slechts één generatie verwijderd is van de dood. M.a.w. als wij de Heere niet met heel ons hart, ziel, kracht en verstand liefhebben en dienen, dan zullen wij het niet doorgeven aan de volgende generatie, waardoor die generatie onze God niet zal kennen en dienen.

Richteren 2:11-13 – “**11**Toen deden de Israëlieten wat slecht was in de ogen van de HEERE en zij dienden de Baäls. **12**Zij verlieten de HEERE, de God van hun vaders, Die hen uit het land Egypte had geleid, en gingen achter andere goden aan, goden van de volken die rondom hen woonden. Zij bogen zich voor hen neer en verwekten de HEERE tot toorn. **13**Want zij verlieten de HEERE en dienden de Baäl en de Astartes.”

- I.** Dus, doordat Israël compromissen sloot met de vijand en zonde toeliet in hun levens, doordat Israël de zonde niet geheel uit haar leven heeft verwijderd was het slechts een kwestie van tijd voordat zij niet alleen de enige echte God verlieten, maar dat zij vervolgens valse goden, afgoden gingen aanbidden en dienen.

A. Dit gebeurt vandaag de dag ook. Ieder mens dient een god. Of het is de ware God van de Bijbel of het is iets of iemand anders. Wellicht is dit een beetje kort door de bocht, maar waar ik jou voor wakker kan maken is hoogstwaarschijnlijk de god of afgod die jij dient. Waar jij het allereerste aan denkt zodra je wakker bent, of het allerlaatste waaraan je denkt voordat jij in slaap valt is hoogstwaarschijnlijk de god of afgod die jij dient.

i. En als Jezus Christus niet het voornaamste in jouw leven is, dan is het iets of iemand anders. Zo zit de mens nou eenmaal in elkaar. De mens moet iets of iemand aanbidden en dienen.

ii. 2 Korinthe 6:17-18 – **“17**Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, **18**en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige.”

a. Dit is waartoe God Zijn kerk oproept, en dit is waartoe God Israël had opgeroepen.

b. God had Israël gekozen en geroepen om het beloofde land in te gaan en om alle afgodendienaars te verdrijven. Gods bedoeling met Israël was om een rein volk te zijn, een licht in de duisternis waardoor zij alle overige volkeren om hun heen naar de enige echte God toe zouden trekken.

c. En dit is Gods bedoeling, anno 2020 met jou en met mij; om anders te leven dan de wereld om ons heen, om anders te zijn dan degenen die leven naar de filosofie: **'er is geen koning en eenieder doet gewoon wat hij/zij goed vindt'**.

d. Dit is waarom God Israël uit Egypte heeft gered en dit is waarom Jezus Christus ons heeft gered.

1. Wij behoren onszelf niet toe, wij zijn duur gekocht met het bloed van Jezus Christus, wij behoren God toe en Hij mag van ons eisen dat wij Hem navolgen en gehoorzamen.

2. En wanneer wij Hem gehoorzamen zullen wij anders gaan leven, zullen wij God verheerlijken, zullen wij worden zoals Hij is. En dit zal als gevolg de mensen om ons heen tot Jezus Christus aantrekken.

3. Redding komt voort uit een mensenleven dat geheel toegewijd is aan God!

iii. Galaten 5:7 – “U was zo goed op weg! Wie heeft u verhinderd de waarheid te blijven volgen?”

a. Paulus vraagt zich af wat er met de Galaten is gebeurd. Toen hij bij hen was stonden zij in vuur en vlam voor Jezus, zij dienden de Heere, zij hadden een impact op de mensen om hun heen, maar nu zijn zij afvallig geworden; volkomen geneutraliseerd!

b. Dit is wat er met Israël gebeurde. Zij lieten de dingen die God uit hun leven wilde verwijderen, lekker zitten. Zij sloten compromissen met dingen in hun leven, met zonden die hun uiteindelijk het leven heeft gekost, en dit was voor 100% te voorkomen, zoals het vaak ook bij ons zo is.

II. Deze compromissen hadden ertoe geleid dat een nieuwe generatie opstond die God niet kende, een generatie die zich bezighield met zaken die recht tegenover God stonden. En dit is dan een cyclus die wij in het boek Richteren telkens weer tegenkomen. Dit is de cyclus:

- Zonde leidt tot lijden
- Het lijden leidde tot smeekbede en bekering
- De smeekbede en bekering leidde tot redding/verlossing

A. Deze cyclus zien wij zes keer in Richteren voorkomen. We zien dat het volk zich tegen God keert in zonde. Het gevolg daarvan is dat God Zijn zegen van hun wegneemt. Het gevolg daarvan is dat zij omvergeworpen worden door een vijand waardoor hun leven echt ellendig wordt. Zij lijden eronder, zij worden misbruikt als slaven. En soms gaat dit jarenlang zo door, zelfs tot 20 jaar lang voordat zij tot God uitroepen.

B. Het is verbazingwekkend hoe lang sommige mensen wachten totdat zij een absoluut dieptepunt in hun leven bereiken. Een dieptepunt waarin zij tot het besef komen dat dit het niet is, dat het leven toch veel meer te bieden heeft.

i. Zelfs mensen die zichzelf Christen achten te zijn leven al te vaak in geestelijk armoede. En ik vraag me af hoe ver iemand moet gaan, hoe diep iemand moet gaan voordat zij zichzelf dan geheel aan God overgeven.

a. Dit is dan meteen een doordringende vraag die je jezelf moet stellen: 'hoe ver moet ik gaan, hoe diep moet ik gaan voordat ik mezelf eindelijk geheel aan de heerschappij van Jezus Christus overgeef?'

C. In deze cyclus, wanneer Israël haar dieptepunt had bereikt, riep zij tot God en God had elke keer een richter aangesteld die haar verlostte, die haar redde. En hierin zitten belangrijke lessen voor ons:

i. Zonde leidt altijd tot lijden, tot ellende. Het kan niet anders! Zonde maakt een hoop beloften zoals dat het je gelukkig zal maken, dat het je leven makkelijker zal maken, dat je hogerop gaat komen. Het overtreden van het Woord van God beloofd altijd iets moois, maar het probleem is dat het altijd tot ellende leidt. Uiteindelijk leidt de zonde tot de eeuwige dood.

ii. Maar, smeekbede, het uitroepen naar God leidt altijd tot redding, tot verlossing. Wanneer wij tot God roepen zal God ons tegemoet komen, want zo is God nou eenmaal.

a. Wat hierin wel belangrijk is, is dat hun smeekbede altijd gepaard ging met het verlaten van de zonde waarmee zij zich bezighielden, met bekering van die zonde

b. En zo ook voor ons, echte smeekbede gaat altijd gepaard met het verlaten van en het bekeren van de zonde waarmee wij bezig zijn.

III. Oké, nu wij de inleiding hebben gehad laat ik de rest aan jullie zelf over. Lees over Othniël in hoofdstuk 3 en let vooral op wie hij is, uit welk gezin hij komt. Lees over Ehud, de linkshandige. Lees over Debora. Lees over Gideon, een van de grootste helden in het O.T. Lees over Simson, die eigenlijk niets groots voor God had gedaan.

IV. Ga zelf op zoek naar Jezus Christus in Richteren. Hij komt twee keer in dit boek voor. Een keer in hoofdstuk 6 en een keer in hoofdstuk 13.

A. En zoals Jezus in Richteren verscheen als dé Verlosser, is Jezus vandaag de dag nog steeds dezelfde. Hij en Hij alleen is in staat om jou en om mij te verlossen van de zonde en van de dood.